

Uw risicoprofiel (slot)

Vermogensadviseur [Aernout van den Berg](#) laat zien waar het bij beleggen werkelijk om draait.

De vorige twee afleveringen van deze rubriek behandelde ik de theorie en de praktijk van de bepaling van uw risicoprofiel. In dit laatste deel geef ik wat tips uit de praktijk.

1. BLIJF OP KOERS

Een uitgebalanceerde strategische assetallocatie — ‘strategisch’ betekent hier dat het gaat om de lange termijn — houdt met allerlei scenario’s rekening, zelfs met beursdalingen. Een daling is dus op zichzelf geen reden om de assetallocatie aan te passen, laat staan om liquide te gaan. Dat is anders als u, om maar eens wat te noemen, gaat scheiden of arbeidsongeschikt wordt. In dergelijke gevallen komen uw persoonlijke omstandigheden wellicht niet meer overeen met uw risicoprofiel. En vanzelfsprekend wordt de allocatie ook defensiever naarmate u de pensioenleeftijd dichtert nadert en straks geld aan uw vermogen moet gaan onttrekken. Andersom kunt u uw profiel wat offensiever bijstellen als u een relatief grote financiële meevaller heeft (zoals een erfenis, een winnend staatslot, of als u een rijke weduw(e) naar aan de haak slaat). Een en ander sluit niet uit dat u op de korte termijn bezien een andere portefeuillevordering kunt overwegen. Dat noemen we een ‘tactische assetallocatie’ en zal ik volgende maand met u bespreken.

2. VERGEET DE CONVERTIBLES NIET

Beleggen is in de kern niets anders dan het optimaliseren van de verhouding tussen risico en rendement. Uitgaand van de voor de belegger specifieke omstandigheden en wensen, ontstaat een persoonlijk ‘risicobudget’, waarna het te verwachten rendement wordt gemaximaliseerd — als het goed is, tenminste. Door convertibele obligaties (ook wel ‘convertibles’ genoemd) aan de portefeuille toe te voegen, wordt de verhouding tussen risico en rendement beter (meer rendement bij gelijkblijvend risico, of minder risico bij gelijkblijvend rendement). Ideaal dus. Convertibles zijn de kameleons van de beurs. In feite is het een obligatie met een calloptie op een aandeel. Daardoor hebben ze relatief weinig correlatie met de traditionele beleggingen aandelen en obligaties. Als de onderliggende aandelenkoers relatief laag is, hebben convertibles meer de eigenschap van obligaties, maar naarmate de aandelenkoers stijgt, gaan ze zich steeds meer als aandeel gedragen. En dat is precies wat beleggers willen. Convertibles kennen een lagere volatiliteit dan gewone aandelen, profiteren doorgaans van marktvolatiliteit, zijn minder gevoelig voor de situatie op

de kredietmarkten dan gewone obligaties en de rendementen liggen over het algemeen dicht bij die van de aandelen van het uitgaande bedrijf dan van hun obligaties. Onderzoek over een periode van 30 jaar heeft aangetoond dat convertibles ongeveer 70 procent genereren van de positieve aandelenopbrengsten, maar slechts 54 procent van de dalingen. Afgezien van het feit dat convertibles dus eigenlijk altijd interessant zijn en gewoon in een uitgebalanceerde portefeuille thuishoren, zijn ze nu helemaal interessant (lees ook mijn vorige rubriek *Uw portefeuille onder de loep* van juni 2009, te vinden op www.montfides.nl).

Beleggen in convertibles is behoorlijk ingewikkeld, veel ingewikkelder dan aandelen of obligaties. Veel professionals laten alleen al om deze reden deze bijzondere assetcategorie links liggen. Ten onrechte. Ga niet zelf aan de slag, maar neem zeker geen genoegen met een vermogensbeheerder of -adviseur die niet in convertibles kan of wil beleggen.

3. EN HOUD DE RISICO'S IN DE GATEN

Een aandelenportefeuille met een aantal Nederlandse aandelen is veel risicovoller dan zijn wereldwijd goed gespreide tegenvoeter. Wie zegt dat hij voor 40 procent in aandelen belegt, kan dus bij zichzelf een vals gevoel van veiligheid creëren: 40 procent slecht gespreid levert meer risico op dan 60 procent goed gespreid. Datzelfde geldt voor obligatiebeleggingen. Een pakket achtergestelde en/of perpetuele obligaties is uiteraard veel risicovoller dan staatsobligaties. Sterker nog, het kan zelfs risicovoller zijn dan aandelen. Een extra complicatie is dat banken geregeld schijnzekerheid opwekken door uw assets juridisch te rubriceren. Een aandeel in een obligatiefonds hoort bijvoorbeeld niet bij de aandelen te staan. Toch staan ze vaak bij elkaar. Om nog maar te zwijgen van de convertibles, die tussen de assetcategorieën in zweven (zie hiervoor) en daardoor altijd een vertekend beeld geven van de assetverdeling. Datzelfde geldt overigens ook voor veel gestructureerde producten. Kortom, denk niet te veel in hokjes als het gaat om risico, maar kijk naar het werkelijke risico van elke belegging en ga goed na wat de invloed daarvan is op de gehele portefeuille.

drs R.A.S. van den Berg is directeur van Montfides Investment Consultants te 's-Gravenhage